

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A ante C

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

et Lucillus Theon et Sophocleus eius interpres libro quarto argonauticorum. Plurimi fuerunt qui apud grecos argonautica scripserint: et dicunt Jasona Deceam ad phacaras adduxisse ad huc intacta: et Absyrtus frater grandi multitudinis armatorum sorore est et Jasona subsecutus: adeo qd Arete vxor Alcinoi regis phacaram ipse rex determinauerunt reddi si intacta esset. Quo cognito secum dormiuit: et eo modo habuerunt recedendi facultate. Fuit insuper absyrtus scriptor grecus mirificus: qui scripsit de medicadis equis: et de cura animalium: et eorum medicina: eorumque pulcherrimum et emendatissimum habet Antomus vicecomes vir et magnificus ita bonarum litterarum studiosus in Dediolano: et studiosorum fautor summus.

Absyrtides insule sunt in adriatico mari. Plinius bisto. li. tertio. Absyrtides a Phaijs dicitur a fratre Dedee ibi interfecto nomine absyrtis. Pomponius in adriatico sunt absyrtis celadula absyrtis illa.

Abundo abundas: et ab et vndo. Unde sunt et eunudo et inundo. Est autem abundare affluere: et supra modum aliquem quippiam possidere. Tractum ab amnibus: qui quo magis augentur imbibus: eo maioribus et crebrioribus vndis eriguntur. Dicit etiam quis abundare: qui successu prospero affluit. Terentius in Phormione. Amore abundat antipho. Dicitur etiam: ego abundo pecunia: et pecunia abundat mihi. Augustinus libro confes. Ma id furatus sum quod mihi abundat. Statius in Achilleide. cum aculatio vno sanguine teucros undabat campos. Hinc abundas pro diuite pecunioso: potente: proficiente.

Abundantia/opulencia/saticitas. Abundanter ab abundans aduerbium. Abundare ab abundo: significat copiose satis superque. Et undare: valde vndare siue alveum exire. Ambrosius. Cito lutum colligit amnis exundans. Inundare: intus vel valde vndare: id est implere. Idem. Denique ebrii putabantur: quibus spiritus sanctus inundabat. Quandoque absolute ponitur pro crescere: et extra alveum verari. Plinius. Ante hylus inundaret. Quandoque pro abluere: et accusatio iungitur. Idem. Agros et fata inundauit. Hinc inundatio pro diluio: et per translationem pro abundantia et multitudine: vt apud Esaiam. Inundatio camelorum operiet te.

Aburo: penultima producta: in vsum consumo. Plautus in Aularia. Vbi illa qd dedi ante. Abula na si ea durarent mihi: mulier mitteretur ad te. Sepius tamen in mala parte: et perperam siue nimis licenter vto: significat: vt sit cum vitium aliqua re contra id ad quod est instituta. Et si in templo negocia secularia tractemus: dicemur templo abuti. Cicero. Moli abuti nimis patientia nostra. Donatus. Vitium cum bono: Abutimur cum iniuria. Vitium his reb que nobis vrentibus perant. Abutimur his que nobis vrentibus perant. Et quo vltus et abulus videtur contraria. Nam vltus est ager domus: abulus vitium/oleum et huiusmodi. Cicero. Ma debet inquit ea mulier: cui vir bonorum suorum vsum legauit: cellis vinaris plenis relicto: putare id ad se pertinere. vltus enim non abulus legatus est. Per translationem de tempore et labore dicitur abuti: cum tempus in aliqua re magno cum sudore postum frustra contriuius. Terentius. Nam in scribendis prologis opera abutitur: id est tempore et labore. Dicitur autem: Aburo: hac re et hanc rem. Plautus in Bac. Nos aurum abulos. Hinc abulus abusa abusus abusus abusus: et abusus. Abusue aduerbium: quod est improprie: et contra naturam vsumque.

Abydos penult. produ. vrbis Asiae Milesis condita: Hyperu rege permittente: qui totius Troadis imperium habuit. Cui Sestos in Europa opponitur

intercedente angusto mari a casu virginis Bellephonte nuncupato. Id cum Asia ab Europa diuidat: Aries potest conuenit. Hinc Abydenus nomen. veluti Leander abydenus dicitur. Unde et Diphilos: ΗΡΟΣ ΕΝΗ ΚΑΙ ΑΒΥΔΟΣ ΕΡΑΦΙΟΥ ΕΥΥΔΙΟΡΟΥ ΥΕΙ ΤΟ ΕΣΤΙΝ ΠΟΛΗΣ. Et subdit. ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΑΦΙΟΥ Ο ΔΕ ΠΟΛΙΕΘΡΟΥ ΑΒΥΔΟΥ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΠΕΡΙΚΑΛΛΕΣΤΟ ΑΣΤΕΡΕΣ ΑΜΦΟΚΕΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΗΛΟΙΣ.

Abylus est imensa quedam profunditas: et incompenetrabilis et incoprehensibilis: et maxime in aquarum multitudine. Vbi enim altitudo inquit Augustinus: ibi profunditas: que penetrari vsq ad fundum non potest. Omnis aqua: omnis humida natura et substantia circumquaque diffusa per maria et flumina: et antra et occulta simul vno nomine abyssus vocatur. Ambrosius libro de examer. Abyssum et multitudinem et profundum aquarum dicit lectio euangelica docet: vbi rogabant saluatoris demonia: ne iuberet illis vt in abyssum irent.

A ante L

Acconiunctio copulatiua est: vt doctus acultus est. Aliquando aduerbium est: et accipit pro qd: vt haud secus ac iustus facit. Aliquando sicut docet Donatus significat contra qd. Terentius in Andria. Melicio quid tibi sum oblitus hodie: ac volui dicere.

Acachia a grecis dicitur succus et pomis epellius arboris Siliconica: corrupte vulgo siliqua appellantur quonia ακακία dicitur innocencia.

Academia: locus nemoziosus ab Athenis mille passibus distans: ab Academio heroe vt Eupolidi placet sic appellatus: gymnasium Platonis celebratissimum. Horatius. Atq inter siluas Academii querere verum. Vbi natus est Plato: vbi cum philosopharentur: studendi vsus et discipulorum frequentia: moxq celebratae insignis fuit. Unde Academia philosophi: sicut et areopagus ab Areopago. Fuit et Academia villa memorata digna: ab Acaerno lacu puteolos tendentibus imposta litore: celebrata porticus et nemoz: qua Cicero Academia vocabat ab exemplo Athenarum: ibi copiosius voluminibus esedeminiibus: in qua et monumenta sibi extruxerat. Eratq Academia gymnasium inferius: cui superiori gymnasio nomen esset lyceum: que et inferior ambulatio et superior dicebantur. Lyceum quo a nomine scholarchi stotetic. Maius nominis Academia penultima producit a Licerone. Inq academia vmbifera nitidusq lyceo. Sic et in alio versu Laurei tullii. Atq academie celebrata nomine villa. Vbi alii ea corrumpunt: vt etiam comunis vsus seruat. Claudianus. In latia speris academia migrat Athenis. Sidonius. Obuert et qd totis academia lectis. Ratio est: quia est vna de dichronis. Sic Virgilius de lyceo.

Achantus puer in flore sui nominis conuerius. Virgilius. Et circumterti croceo velame Achanto. Plinius libro. xii. docet achantum esse herbam rotaria: lato longoq folio marginea crepidinam vestientem. Inde ponitur pro seruo ornato. Quidam putant herbam esse similem sping albe: et habere folia minora et aculeata lanugine. Serui. in Dollione dicit esse arboris semp florentis: quasi spinis plena. Ma est spinosa: que et in cyrenaica insula abundat. Virgilius libro secundo Georgico. Et baccas semp frondentes achanta. Est etiam hoc nomine oppidum in Macedonia siue Aetolia: qd est vrbis Thamanum: in qua mutas efficitadas Stephanus auctor grecus scripsit.

Acanthis acanthidis: auis stridula: que et carduelis: que spinis et carduis pacitur. Nam ακανθία acanthia spinis: ακανθία spinum. Virgilius libro tertio

eis. Resonant acanthida dum. Hec et Acanthidis vocatur.

Acapis penultima correpta: huius Aste/ apud Laeos populos.

Acapna dicuntur ligna que ad ignem sicca habentur: quod sine fumo. *καπνοο* latine fumus. Hinc genus quoddam mellis quoddam argenteas significat. Acapni sum dicitur: id est a fumo purgatum.

Acaron penultima correpta: ciuitas palestine que *Λεγ* farea vocatur.

Acara penult. cor. oppidum est in medio panonie.

Acarnania Eripi pars: quam Achelous ab Aetolia diuidit. In hac est oppidum Leucas. Est et regio que dam parua in egypto dicta Acarnania: Sicut scribit Seruius libro quinto eneidis.

Acarpus latine instructus. Acarpia fructuum piniua/ tio dicitur: *καρποο* enim fructus est.

Acastus Pelæus Thebalorum regis filius. Acasta nympha oceanii et tethyos filia.

Acastos latine minime vltus dicitur: nam *κακομα* est ardeo: *κακομα* calor intensus.

Acatalectos: versus cui nulla syllaba deficit.

Acata: genus nauis accurari. Iulius. Pollux scribit velum in nauim maximam esse: sicut minimam dolonem: tertium quod retrosum panditur Epidromum.

Accedo accessus penultima producta: aduentio/ appropinquo: quasi iuxta eo. Cuius contrarium est abcedo. Virgilius. *Uos* et *Cyllæa* rabiè penitusq; sonatis *Ac*cessis scopulos. Accedere quoadq; est aures adhibere/ curare et plurimum facere. Nam non solum corpore/ sed etiam animo accedere solemus: ut accedo sententiæ/ tugiè est adherere tanq; bone. Quandoq; adiungere: Sed in tertia enim persona singularis/ vel pluralis numeri/ et in significatione passiva: ut hoc calamitarius meis: vel ad calamitates meas malum accessit. In quo significatio quandoq; ablatiuum cum prepositione damus. Lilius. *Hec tibi a me dotalia dona accedunt.* Ab accedo pro aduenio fit accessus accessus. Ab accedit pro adiungitur fit accessio pro adiectione et incremento: quorum contraria sunt recessus et remissio. Seneca. *Uagna rebus nostris facta erit accessio.* Inuenitur etiam accessio pro aduentu/ sicut recessio pro recessu. Cicero. *Etiam neq; accessione vitam meliorem fieri/ neq; recessione peiorem.*

Accelero acceleras penultima correpta: propero/ festino/ celeriter vado: ut *Accelera* ut eruas me.

Accendo accendis accendi accensum: ex ad et cando: a. in e. murata. Licet non sit in vltimo: non a *L*andeo ut quidam putauerunt/ quod habeat significationem neutralem. Accendo deo actiuam. Neq; a cendo: quod nusquam legitur/ neq; esse potest. Quonia cum accendo in eadem significatione sumatur cum candeo: quibus illud in actiuo/ hoc in neutro: ex hoc candeo formatum esse oportet a verbo: cuius analogiam assimilatur: igitur cando esse conuenit/ non cendo: quoniam si cando esset/ candeo faceret/ non candeo. Accirco cum candeo habeamus/ et accendo sicut et incendio: et succendo simplex habere necesse sit: necessario cando a quo candeo fit ipsorum simplex. Est quippe quando pleraq; huius nature verba sunt: ut ab albo albo: a duro duro: a pendo pendo/ et multa huiusmodi: que neutra deriuantur ab actiuis eorum certum est esse: ut apud *D*iscianum et *D*ionemdem cernere licet. Est autem accendere ignem excitare/ inflammare: ut *Virgilius*. *His accensa super.* Per translationem deo significat animare/ inuestigare. *Virgilius*. *Var*temq; accendere cantu.

Accensil (ut *Varcell* scribit) generis militie erat administrantibus propinquis dicitur/ quod ad necessarias res sepius accensentur: velut accensil. Festus deo sic. *Ac*

cessil dicebantur: qui in locum mortuorum militum subrogabantur/ et ad censum adiciebant. Sed *Carro* rectius sentire videtur: qui docet accensos minus stratores fuisse magistratum: ab acciendo dictos: id est est vocando. Nam accensus instar preconiis acciebat iussu consulis quiritis ad concionem. Plinius libro septimo. *Post aliquot annos adiectus est: et meridies accendo consulum id pronunciantem.* Erant singuli presidibus prouinciarum accensil. Quod munus nemini nisi libertis deferebatur: sicut scripsit *Cicero* ad *Quintum* fratrem: cuius hec sunt verba. *Accensus sit eo etiam numero: quo cum maiores nostri esse voluerunt: qui hoc non in beneficii loco/ sed in laboris ac muneris non temere/ nisi libertis deferebant.* *A*ccensus autem sic habet. *Accensus* est nomen ordinis promotionis in militia: ut nunc dicitur princeps/ vel comitarius aut cornicularius.

Accensus dicitur quasi adcantus: hoc est iuxta cantum: quia ad cantilenam vocis nos cognoscere facit syllabas. *H*ic propositum dicitur: *ωδὴ ἀπὸ τῆς κοιλῆς αὐτοῦ τοῦ ἀειλεῖν καὶ προσᾶ καὶ ὁ μικρὸν εἶς ὡ καὶ ὑπογραφήσιν ἰσθᾶ.* A latinis etiam tonus et tenor vocat: quod ibi sonus crescit et desinit. Desinit a quibusdam quod sit anima verborum. Ab alijs quod sit vox syllabe. Hec veteres nunc moderantia/ nunc accentiunculas/ nunc vocaliones appellabant. Sunt autem tres accentus. Acutus/ grauis et circumflexus. Acutus dicitur est quod acuat/ et erigat syllabam. *H*eramis quod depressat et deponat. Est enim contrarius acuto. *C*ircumflexus qui de acuto et graui constat. Incipiens enim ab acuto desinit in graui. De his apud *D*iviciantem et *T*ortellium tractatum est.

Accerso accersis accersit accersitum/ et arcesso arcessis vtriusque tertie coniugationis: ponitur pro euoco/ seu ad vocandum eo. Actus enim corporis denotat/ sicut cetera in se terminata. Sed in herito non autem in presentibus sunt quartæ que propterea desiderata a grammaticis dicuntur/ quod nunquam ferre eorum verborum actus sine desiderio fiant. *S*uctonius in *C*esare. *Quo ad accersendam classem in Bithyniam missus desiderat apud Nicomedem.* *T*erentius in *A*ndria. *Obstetricem accerso.* Sit autem accerso ab accio: arcesso deo ab arcio/ quod idem est: cum apud antiquos (ut *D*iscianus inquit) pro ad ponere consueverit: ut *Arceas* aruolares/ pro *Arceas* aduentores/ aduolare dicentes. Unde ostenditur recte arcesso dicitur ab arcio: quod nos accio dicimus. *C*laudiam libro tertio. *Iuppiter interea circumstantibus thaurantida nimis Ire iuber: totoq; deos arcessere mundo.* Apud *Virgilius* tamen libro quarto *Georgicorum* pro attraho ponit/ eo modo quo in *P*salmo. *Os meum aperui et attraxi spiritum.* Hinc pecudes armenta viros genus omne ferat. *Quemq; sibi tenuis nascentum arcessere vitas.* Et accio ergo sicut arcio sunt duo deriuatiua. *A*ccerso et arcesso: quod et arceo pro accerso esse possit. *S*alustius in *Iugurtha*. *Quo facilius indicio regis Scauri: et reliquorum quos pecunie capere arcesserant delicta patefierent.*

Accersio sitis. quare coniugationis/ et verbum actiuum: quod multi negant inueniri: sed fallunt parum scripturas attendentes. Significatq; voco. *C*icero libro quarto *Tulculanay*. *Quem Cecilius dei: qui non summa putet/ aut stultus aut rerum esse imperitum existimet cui in manu sit: que esse dementem velit: quem sapere: que sanare: que in morbum iniici: quem contra amari: que expetiri: quem accersiri.* *L*ilius quoque libro tertio ait: *Placere itaq; patre accersite.* *S*alustius circa finem *Iugurthe*. *Postremo Sylla accersiri iuber.* *D*ionysius in *D*euteronomio. *Statimq; eum accersiri facient et interrogabunt.* Et in actibus apostolicis.

apponit curā. Hel. Culu corporis nitido venustos
nimis accurato fuisse. Dinc peracuratus. Cicero
Apio pul. Peracurate querebat q eos tributa ex
igere vetarem.

Accurro ris. per duplex rr. vide in dictione curro.

Accuso. las. pe. pro. frequentatiuū est ab accudo: sicut
docet Pliscia. Cōponit em̄ ex ad r cuso: qd a Ludo
deducit. Et quo cōposita Incurso: excuso: et recuso:
q̄ non desint qui dicant accuso ex ad r causa: seu
causor componi. Sed magis audicūus est Pliscia.
q̄ magis cōmoda sit cōpositio a cuso frequentatiuo
verbi Ludo quod cufum supinū facit. Est autē accu
sare aliq̄: quasi eū apud iudicem percutere. Et hoc
per translationē: quasi malleo ad incudē pertūdere:
vt in quā velit is qui accusat formaz redigatur: vnde
proprie est apud iudicē vel alium et aliquādo apud
illū quē accusos ostendere aliquid peccasse. Dicitur
autē Accuso te illi apud illū: vel corā illo magni sceleris
aut de magno scelere. Id obseruatū fere cōperi:
vt qd peccati nomē exprimit gō: quod minus abla
tuo poneret: vt te accusaui homicidiū: r alio scelere.
Inculcare est alterius mores reprehēdere: et plerūq̄
cū querela q ab illo iniuria sit affectus. Qui dicitur
inculcare de maiorib⁹ dicit. Accusare de paribus vel
minoribus cōtinuē ab auctoibus. Lsar in pmo
com. Omniū ordinū adhibitis ad id consiliū centu
rionibus vehementer eos inculcauit. Diome. Incu
sante Cicrone Catilina p̄uictus est. Cor. Taci. In
temperē celi inculcantes.

Accusatorius vir q̄ alios accusat. Accusatorius liber
in quo continentur accusationes.

Accusatus a. um. per qd quis accusat. Vnde accusa
tūus casus dicitur est: q̄ per hūc vel accusamus: vel
laudare videtur. Vnde r laudatiuus dicitur.

Acella: opidū credit in Taurica agro. vnde Acellinus
roman⁹ seuita famosus inter recentiores historias
audit hodie Aulsi: dicit nū regine L yzzi Cometic
pretoū sed fallunt qm̄ est opidū a Darauo ad de
cimā lapidē versus arctem: et Montagnanam.

Acedia grece ακηδια latine pigritia/tristitia/redium/
anictas. Vnde acedio ias. qd significat anxiū esse:
vnde locus ille ps. Et anxiatus est super me spiritus
meus οικηδω τοσ αλ γω και ασκεω χολετοι
γω και ωθλησω λυπο και αλοπα οθη επι
διωρ λειται και ακη Δεια α μελεια και τορη
μα ακη Δεω και ακη Δωσ. Et propterea est syllaba
longa: quoniam est n greco.

Acephalus pe. cor. latine sine capite dicit. Maz a sine
κεφαλη caput: vnde Acephali versus sine capite di
cuntur. quoniam a breui syllaba incipiūt. Acephali he
retici qdaz dicit sunt: quoniam nullus inuenit auctoꝝ a
q̄ exortū sint. Et duarū in christo substantiarū pprie
tate hē gāt: r vnā in e⁹ p̄sona p̄dicant naturā.

Aceinus pe. pro. fluuius. Versig qui in Indū fluuiū
cadit magnus r nauigabilis: circa quem ferunt barū
dines tāte magnitudinis nasci: vt singula internodia
incolis p̄stent vicem nauigiū.

Aceris r acris is. sg. generis: cui⁹ p̄tima syllaba eoz
ripitur: nomē est arboris: a quo fit acernus. a. um. qd
est materiā r ex ea arborē. Cirgū. P̄cipue cū iam
tribus cōstaret acernis: grece dicitur οξυρ. Dicta
acer q̄ acris in ea artificū ingenia exerceant. Est em̄
amplissima arbor r operū elegātia ac subtilitate p̄ti
mā post citrū locū obtinet.

Acer a. um. vel bic acer hęc acris r hoc acre p̄tima p.
a quo acris r acerrim⁹: pp̄ue ad vinū acetū r h̄mōi
p̄met: nā sapor acetositate significat. Col. li. iij. Ra
dice cen⁹ vitē piscindito plagā acris aceto pariē ac lo
ro p̄mixta terra linito eodēq̄ radices irrigato. Trā
fert ad alia: r mō p̄forti ponit. Cirgi. lib. ix. Daud

acris dubites in filia poscere turnum. Dō p̄ veloci.
Idē li. iij. At puer ascanti⁹ medijs i vallib⁹ acris Lau
der eā. Idē Laldūq̄ animis r curib⁹ acris. Dō p̄
acris. Lice. Acris homo ingenio. Dō p̄ vehementi.
Idē i Ldōr. Aut philippo breui⁹ aut theopōpo acris
Dō p̄ diligēte. Cirgū. Itā tū acer curas veniētē extē
dit in annū. Dō p̄ seuro. Lice. li. j. offi. Sic nos si
acres ac diligētes eē volum⁹ aia duerfozes vitioum
magna sepe ex paruis intelligemus. Dodo p̄ aspe
ro. Idē in Tel. Muncidem acerrimus inimicus. Ab
acer fit cōpositū Peracer. Deriuata sūt acredo/acri
tudo/acritas r acriter aduerbiū.

Aceo es. acui. acidus sum. acorē sapio. Lato de re rus.
Cui quadrage ne vine dabitur: qd nec̄ acat/nec̄
muceat. Dinc cōponit coaceo.

Acelco is. acidus fio. Diero. ad Furiā. Egestisti acese
res r morbidos cibos releuasti situantes stomachū.
Dinc coaceo: qd est torus acidus fio.

Acredo inis. amaritudo illa seu asperitas q̄ est in fru
ctibus non maturis.

Acerb⁹ a. um. qd nō est coctū s̄ imaturū. Col. Quā p̄
mo est pacerba gustatu: Dende maturata dulcescit.
Sic acerbū vuln⁹: hoc est imaturū vñ r robustoz in
ueni acerbā mortē dicit⁹ q̄ difficulē moriunt. Cir.
li. ij. Dallas quē nō virtutis egētē Abstulit atra di
es r funere meruit acerbō. Tractū a pomis q̄ imatu
ra nō nisi difficulē ab arborib⁹ diuellunt. Lice. in La
to. Quasi poma ex arborib⁹ cruda si sint/vi auellūt:
si matura r cocta decidūt: sic vitā in adolescētib⁹ vis
auferit senib⁹ maturitas. Per trālatōz acerb⁹ dicitur
infest⁹. Li. Lctulo: Eo die acerbū habuim⁹ curionē.

Acerbitas/saporis amaritudo/cruditas/asperitas/infer
ritas/seuitas. Lice. Qu. Valerio Syllani ep̄is acer
bitatē deozū imortalū benignitate subterfugere.

Acerbo as. aspero/abominabile facio. Clau. li. ij. Nec
patro cedūt stimulat cōmunis iarna Virginitas
crimēz scri raptōz acerbat. Duro cōpositū est Ex
acerbo qd est valde acerbō vel aspereturbo.

Acetū acris vini: vel q̄ acutū sit: vel quasi aquatū. Nū
em̄ a q̄ mixtū cito in hūc saporē vertit. Gel dicit ab
aceo es. Col. lib. iij. Infructuosas vites scūdādas sa
cro q̄ epiguū dant fructū. Acetū agrico cinere irriga
to: iplumq̄ codicem linito cinere. Dinc acetofius a.
um. Acetofitas r acor.

Acetaria/a quibusdā dicitur herbe seu cibaria: q̄ ex ace
to sumunt ad excitandū appetitū: quales sunt herbe
virentes: quas aceto oleoq̄ guttatim instillato p̄cin
nam⁹. Alii accipiedo hoc nomē deriuāt: vt acetaria
sint orti: hoc est hortensia: qm̄ expedita res r parata
semper sit: etiā si grega orybabphon appellant: quasi
ab aceto tinctū. ελληνιστι γαρ οξος οξωδης
οιροσ και βασιλο λεω.

Acetare: veteres p̄ cōmouere r agitare posuerūt.

Acetoz vini aut malipunicz r similiū odoris siue in gustu
saporis: vt ita dicā acuitas siue asperitas. Col. li. iij.
Mos epiguū admodū cyrenaicū vino diluim⁹: r ita
cacumina oblinim⁹ ea res seminio lauit acorē maloz

Acid⁹ a. ſ. pe. cor. qd acetū factū ē. Quis r asper dicit
Col. li. vj. Malipunicū si acidū aut min⁹ dulce fru
ctū feret hoc mō emēdabit. Diero. i Eccl. Nō acide
feras. i. amare seu aspe. Dui⁹ dicitur Acidul⁹. Cōpo
sitū Subacid⁹/aliq̄ntulū acid⁹. Lato de re. ru. Cū
in dolio est: cito id duraturū: subacidū nō durabit.

Acetabulū vasis genus: quā beminā eūā dicitur. Die
ro. in lib. Exod. Parabis acetabula r p̄bials.

Acere. pe. pro. vrb̄s cāpanie nō longe a Neapoli quā
Clanius amnis sterfluit. Vnde apud Cirgi. legitur
Clanius clanius nō equus acris. Dinc acernus q̄
est ex acris: sicut cumanus a cuius.

Aceris pe. cor. palea miliacea: a quo acerosus a. um. vt frumentū acerosum/ qd est immundum z nō sine paleis a quo z panis qui ex eo fit/ acerosus dicit.

Acerō as. pe. cor. ab arus. p palea/ significat paleis inficio: vñ aceratū lutū qd paleis imixtū est ad turguria faciēda. Dui⁹ cōpositū Obacero/ qd est loquēdo aliterius sermōne molesto/ impeditō/ ozi obūcio.

Acerra/ arcula turaria: in q̄tus reponi solet quo diis sacrificat: turibulū vulgo dicitur greci θιασθηριον thymaterion dicitur. Aliū putat esse arā q̄ ante mortuus poni solebat i q̄ odorei scēdebāt. Lōnu. scribit eē parā i q̄ libat. Cūrg. Et plena supplex venerat acerra

Acersecomes pe. cor. latine dicitur in dōsus comā z capillatus. Juue. Nemo vedit acersecomes ab a puatua particula: z κερακκο δην τόδεο. Hoc noie dicit⁹ est Apollo/ q̄ nūq̄ radū possint a fronte lucis auelli.

Aceru⁹ mollis aggregatio z cumul⁹ ppie minutarū rerū p̄geries: vt frumētū/ leguminis. Plau. in pseu. Quib⁹ cūcū montes maximi aceru frumētū sunt do mi: et aliquanto maiorū: vt aceru⁹ scutoiū: z fere ad oia generale est. Strues sc̄ipue lignoz. Strages cadauerū interfectozū vno in loco iacētū/ siue humia nozū/ siue mutozū. Garcina vt enclimū.

Aceruatim per aceros. Col. L. um eiusmodi pestis incellit sub fauis aceruatim enecte reperiunt.

Aceruo as. accumulo. Cūrg. ad crimē retulit. p amplifico. Et cū se pauidū oīra mea iurgia fingit. Aruic⁹ scēl⁹ z formidine crimē aceruat. Dicit cōponit coaceruo: qd est totū vel simul aceruo zūgo. Lac. li. v. Ervres suos insuper crudelibus factis coaceruauit.

Acestes is. vel acete nomen viri sculozū regis cuius Cūrgi. sepe meminit.

Acestis is. fluius indigē navigabilis.

Achemenes cū diph. pe. cor. nomē p̄imi plaz regis vt scribit Hēro. a q̄ reges oēs vsq̄ ad Dariū descende runt: vt achemontozū familia reges a p̄is electos scribit Hēro. sūt al⁹ veris frater hoc noie.

Achaia/ regio grecē vndiq̄ circūsepta mari sterq̄ a se p̄tione cur caput est Corinthus. Dicta achaiā ab achēo iurbi filio. Quē p̄imo Danaa. vt Hēro. placet dicta fuit: vñ greci achēi atq̄ achii z danai dicitur.

Nota em̄ in eius diph. finita apud antiq̄s terminabant in es: vt Achēus thebes. Tydeus tydes genitiū erit i: thebis/ tydis: vbi in fine carnis abūctif: vt thesi/ tydi. Remānt pluetudo i achille⁹ z vlyse⁹ Achylles/ vlyses: quoz gr̄tis est achilli/ vlyssi. in carmine. Cūrg. Troas reliq̄as danaū atq̄ imitis achilli. Dissoluto gr̄to vltus ē Hēro. Alyssei a nō vlyseuse nāz greci ολυσσειος. Nec curus duplices p̄ mare

Aciaria/ securis erca qua in sacrificijs veteres (vlysei. sacerdotes utebantur.

Aciale vel aciare/ ferrū durū eius materij apud Buxi/ anos maxima vis fit.

Acidulus pe. cor. fons in ozchomeno oppido Boetie veneri sacer: vnde venus acidalia dicta.

Acies tria significat scz acuitatē falcis cultri z similitū q̄ secāt. Col. lib. v. Obvula enim hebesq̄ z mollis saltu putatorē moztū: eozq̄ minus laboris efficit z plus laboris affert vñitozū. Nam siue curuatur acies: qd accidit molli: siue tardius p̄enetrat: quod euenit in retulo z crasso ferramēto maiorē nixū est opus. z οπτο του ακοπειν: id est ab acuendo dicitur sicut acumē z acuo. significat q̄ exercit⁹ instructionē cū ad dimicādū parat⁹ est: eo q̄ acuto ferro armat⁹ sit. Cūrgi. lib. ii. geo. Et cāpo stetit agmē apro/ directeq̄ acies. Et acies qdē instructa his vocabulis vocari solet. Frōs/ subsidia cunens/ orbis/ glob⁹ forfices. Serra ale/ turres z qdā alta. Tertio oculi lumen. Lactā. li. de opi.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies tria significat scz acuitatē falcis cultri z similitū q̄ secāt. Col. lib. v. Obvula enim hebesq̄ z mollis saltu putatorē moztū: eozq̄ minus laboris efficit z plus laboris affert vñitozū. Nam siue curuatur acies: qd accidit molli: siue tardius p̄enetrat: quod euenit in retulo z crasso ferramēto maiorē nixū est opus. z οπτο του ακοπειν: id est ab acuendo dicitur sicut acumē z acuo. significat q̄ exercit⁹ instructionē cū ad dimicādū parat⁹ est: eo q̄ acuto ferro armat⁹ sit. Cūrgi. lib. ii. geo. Et cāpo stetit agmē apro/ directeq̄ acies. Et acies qdē instructa his vocabulis vocari solet. Frōs/ subsidia cunens/ orbis/ glob⁹ forfices. Serra ale/ turres z qdā alta. Tertio oculi lumen. Lactā. li. de opi.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

gaudio sed cōstat locū esse. ppe aeternus lacū. Stra. lib. vi. acheyronē fluiū esse tradit buziozū ppe pan dosiā vbi: vbi alexāder epirentis a Lucanis trucidatus est: Dodoneo decept⁹ oraculo: quod iusserat: vt caueret acheyroniā aquā pandosiāq̄ vbi: cū in epiro esset p̄adofia z achero amnis fugies hęc loca i talia venit eoz vadū acheyronis buziozū egressū emin⁹ pu to lucan⁹ miles pultās p̄fodit. a q̄budā tū sine diph. scribit. Cūrg. Flectere si neq̄o supos acheyrona in one bo. ab a z καροσ qd est tps. Nā acheyrō p̄ tps labi litate ponit: eo q̄ tps lapsu oia perēt. Idcirco fin/ gūtur vñū ex flumin. p̄ inferni/ sed pot⁹ credo ab eo dicit. s. απο του αχέου θησ λυθησ και πρε πο/ τα μωστων αλυεω. qm̄ vbiq̄ sine diph. scribit.

Ab acheyrō sūt adiectua Acheyroni⁹ z acheyroni⁹. Nā acheyroni ppli oppidani q̄ iuxta acheyrōtē habitāt. Sic. Acheyrō in nō p. breui. z gene. mactu. ni vlu z.

Acheyronia/ ciuitas parua apulij in monte sita.

Achelous grolie rex: a q̄ fluiū cuiusdē notis a pindo mō te ozies z grolia a Larnania diuidēs in maleacū sinū defluit: Thoas antea appellabatur. Hinc fit acheloi⁹ a. um. qd mō possessiū est: mō p̄ aque⁹ ponit. Cūrg. li. i. geo. P̄oculus inuentus acheloiū mifuit vuis.

Ceteres em̄ aquā oīm acheloiū nūcupauerē q̄ p̄m⁹ post diluuiū erupisse terrā fert: siue q̄ achelo⁹ in gre clavi tot ingenia flourēt oīm fluiozū celeberrimū fuit. Hinc acheloides nympe dicitur.

Acherusia/ pal⁹ inter Capuā z Querciam p̄ apta plana vsq̄ ppe Lomas diffusa. Dio. sic in. ii. bibliorij hystozie de sepulchris egyptiozū q̄ belopolim accolit hęc tradit paludē esse acherusia in quā immittant⁹ ca dauera in vltorio: ē nēra deferēda. nauim p̄o ip̄sam q̄ traūcti bari: hoc est operariā appellari: inde natā de charōte q̄ animas transuebat ityge sabellā. Sic acheyronia specus est iuxta curiū.

Achil⁹ pe. pio. q̄ sine labris ab a sine χείλος chilos labri: etiā margo: z achelus potius dicit debet: q̄ et in e longā venit: vt κυθίρεια.

Achilles qd. z achille⁹ dicitur grece ακυλλειος nomen viri apud Hōmes. cātatissimi: cui⁹ gr̄tis tā in i q̄ in is finit. Nota em̄ in eius diph. finita apud antiq̄s terminabant in es: vt Achēus thebes. Tydeus tydes genitiū erit i: thebis/ tydis: vbi in fine carnis abūctif: vt thesi/ tydi. Remānt pluetudo i achille⁹ z vlyse⁹ Achylles/ vlyses: quoz gr̄tis est achilli/ vlyssi. in carmine. Cūrg. Troas reliq̄as danaū atq̄ imitis achilli. Dissoluto gr̄to vltus ē Hēro. Alyssei a nō vlyseuse nāz greci ολυσσειος. Nec curus duplices p̄ mare

Aciaria/ securis erca qua in sacrificijs veteres (vlysei. sacerdotes utebantur.

Aciale vel aciare/ ferrū durū eius materij apud Buxi/ anos maxima vis fit.

Acidulus pe. cor. fons in ozchomeno oppido Boetie veneri sacer: vnde venus acidalia dicta.

Acies tria significat scz acuitatē falcis cultri z similitū q̄ secāt. Col. lib. v. Obvula enim hebesq̄ z mollis saltu putatorē moztū: eozq̄ minus laboris efficit z plus laboris affert vñitozū. Nam siue curuatur acies: qd accidit molli: siue tardius p̄enetrat: quod euenit in retulo z crasso ferramēto maiorē nixū est opus. z οπτο του ακοπειν: id est ab acuendo dicitur sicut acumē z acuo. significat q̄ exercit⁹ instructionē cū ad dimicādū parat⁹ est: eo q̄ acuto ferro armat⁹ sit. Cūrgi. lib. ii. geo. Et cāpo stetit agmē apro/ directeq̄ acies. Et acies qdē instructa his vocabulis vocari solet. Frōs/ subsidia cunens/ orbis/ glob⁹ forfices. Serra ale/ turres z qdā alta. Tertio oculi lumen. Lactā. li. de opi.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

Acies enim: id est membrana illa perlicēs quam sicari z obarescere nō oportet nisi humozē terra pure nitcat obsolescit. Per translationē acies signit⁹ p̄m.

genū p̄p̄iculate. Cice. in Lato. Nonne vobis videt animū qui plus cernit et loq̄ videt se ad meliora p̄p̄icū. Ille autē cui obtrusio sit acies nō videt. Dicim⁹ autē tā acie q̄ aciei in ḡo. Gal. lib. j. disto. Dubitavit acie pars: p̄ aciei. Cui⁹ rei causa vide apud Belliū. Acie trahere dicunt aque. p̄ eo qd̄ est acere. Similit̄ acie ferri exterimus vt acuta sit.

Acinacis pe. cor. gladi⁹ persic⁹. Doro. li. j. Car. Tino et r̄pis medus acinacis. Hiero. cōtra Joui. Exor̄ sit acinacē de manu: r̄ latus eius trāstherberavit.

Acini pen. cor. inter fruct⁹ minores arbor⁹ fructū ve densius nascunt: vt vug/ grana hedere/ grana sambuci/ tribuli/ malipunicū grana. Hiero. Hic de acino vī nacet dilleram⁹/ grana parū est: ita vt vix duob⁹ digitulis teneri possit. Baccē dō diffusius et rari⁹: vt fructus lauri/ oliu⁹/ corni/ loti/ myrti/ lentisci. Nonnū q̄ acini r̄ baccē indifferētē ponunt. Arg. Sanguine is ebuli baccis mīno q̄ rubentē. Ab acinis vug Acinacis a. um. sit: vt vī acinacitū. Alpi. ff. de vino legato. Acinacitū plane vīnū continebitur.

Acis: flumius Sicilię et c̄thna p̄cedēs: ex cui⁹ r̄pis ferē Polyphemū sarum in Thysem eiecisse.

Acydes pe. cor. putat esse genus celi p̄ qd̄ flagellū immentū iaci p̄r. Arg. lib. vii. Teretes sunt acydes illis Teta: sed hec lento mos est aptare flagello.

Acolutus penult. pd. latine consequēs dicit: ατο του ακολουσειν. i. assequendo.

Acone grece cos: grece ακονη.

Acone: portus Bithynię esse ferē: q̄ puentū maloꝝ graminū vsq̄ adeo celebris est: vt noxas herbas aconita nominemus. Sed vide in dictione Aconitum.

Acus quart⁹ deeli. generis se. instrumentū est quo farci nari⁹ r̄ ornari vnt ad ducendos capillos ab acuta culpidē. Sui. Ille sup̄ciliū madida fuligine tinctū Obliq̄ pducit acu. Doro. Figat⁹ r̄ortas sustineat q̄ comas. Palez etiā frumētū acis dicitur a similitudine a cus qua sumus. Col. lib. ii. Nā femina excussa in area iacebunt: sup̄ eo dē nō reliqui fasciculi excutient: ac durissim⁹ acis eieq̄ separat⁹ erunt a cudentibus. Similiter Exercitus instructio acis dicitur: q̄ ea militū pars vehemētissima sit ad hostē vulnerandā acumine telozum.

Acuncula dimi. ab acu qua vntur mulieres ad ornādū: quale est discernitū: quod capillis discriminandis est accommodatum.

Acicula: formatione/ nō significatione dimi. est ab acu: vt inquit Pufc. q̄ vntur mulieres ad ornādū capitis. Est r̄ acicula piscis tenuis ac lōgus: q̄ r̄ acus dicit.

Acupictores: q̄ acu pingunt: alio noie p̄hygiones appellant/ ab P̄hygia regione Troie: vbi primū inuenta hec ars dicit: nō autem cōposita: vt Phocylides: ανηγαμο κλοπη.

Acus ci. gener⁹ malc. q̄ et acicula dicit: vt paulo supra. piscis gen⁹: de quo Doro. Et sati⁹ renues ducere credit acos. Hic etiā Bellona dicit. Pli. Ac siue bello ne vnt⁹ pisciā dehiscente. p̄ multitudinē vtero perit.

Acus acris ge. neu. purgamētū frumētū. Col. lib. viij. Nā suburbanis lactēs por⁹ acere nutritiā dū est.

Aculeus: spiculū v̄ res seu oŕo pūngēs. Col. li. j. Nec patudē qd̄ vicinā esse oportet edificijs: nec iūctā militare vīā q̄ illa calozib⁹ noriū vīē eructat: et infestis aculeis armata: culices/ muscas/ tabanos: que in nos densissimis agminib⁹ inuolat. Qñ r̄ p̄ quodā tormētū genere ponit: q̄ forte velut acuti scimartyres p̄gebant. Per trālationē dō canin⁹. Tu deuictio mozt aculeo/ aperuisti credētib⁹/ regna celoz. Et. d̄ optimo dicitū genere trāstulit ad orōnes. Doro oŕo inq̄ neq̄ neruos neq̄ aculeos ozatozios ac forenses h̄. Hinc sit aculeat⁹ ta. tū qd̄ aculeū. hoc est acutū aculei instar habet. Pli. li. ij. Sine ore est. p̄ qd̄ dā. aculeatū lin

quis sile: r̄ hoc i pectore quoz rore labat: reliq̄rū q̄ buldā acule⁹ i ore vt asilo siue tabanū dicit placet.

Acumen pe. pro. subtilitas alicui⁹ rei. Per translationē ponit. p̄ ingenij p̄p̄icacitate. Col. in p̄gfa. Facillimā esse nec vilius acuminis rusticationē: q̄ que in acumē terminēt/ interius magis penetrēt/ quomodo solent perspiciacia ingenia penetrare.

Acumino as. pe. cor. acutū facio. Lac. de opifi. In qua drupedib⁹ aut contextū sp̄ine a sūmo capite dēductū longius extra corpus edupit: et acuminavit in caudā: vt obseq̄e corpis partes/ vel p̄pter f̄ditatē tegetentur/ vel p̄pter tenertudinē munitent: vt aialia quedā minuta r̄ nocētia motu et arcerent a corpe.

Acuo is. cui. cutū. pp̄ie accōmodat falci/ culdro/ et huiusmodi q̄ acui p̄r. Col. li. iij. Quozis. falce acuer/ ea pelle acie detergit: atq̄ ita putare incipit. Per trālationē Hiero. ad T̄est. sūlo accōmodavit. Fozit tan inq̄ v̄ra dicim⁹: et frustra ingenij acueris stili. i. exercebitis. Ter. i. Adcl. opib⁹ adhibuit cū ait. Attentiores sum⁹ ad rē omēs q̄ fat est: q̄ illos ita gras acuet. i. docebit. Arg. li. j. Beoz. in sili significationē cordib⁹ tribuit. Luris acues mortalia corda. Cice. Tre/ bonio viris appoluit. In excitando aut r̄ in acuenda plurimū valet/ si laudes illū quē cohorteris. Et li. iij. offi. Dug res q̄ languozē afferit ceteris illū acuebat: ozi r̄ solitudo. i. incedebat. Idē in Tel. dicit attribuit. Dula et⁹ r̄ in senatu r̄ in foro/ vel. pulsa prudenter/ vel acta cōstanter/ vel responsa acute ferebantur. Aug⁹ li. de vera religione prudētē applicavit. Acuit in tentationib⁹ prudentiā: vt non solū in eas nō inducat/ sed fiat etiā vigilatio. Dui⁹ verbi cōposita sunt. ex acuo: qd̄ est valde seu p̄fecte acuo. Arg. j. Beoz. Exacuit alij vallos furcalq̄ bicones. Per similitudine etiā ad dentes et linguā transfert. Idē li. iij. Beoz. Dētelq̄ sabellic⁹ exacuit ius. Et in Ps. Quia ex acuerit vt gladiū linguas suas. Drex acuo: p̄us acuo. Caro. Aut tenerā facit.

Acut⁹. a. um. pe. p̄. qd̄ acumē h̄: v̄n gladiū acutū dicitur/ mus r̄ palū acutū. Trāssere r̄ ad incorporata: vt acutū ingenij acut⁹ vilius. Intūdū ponit. p̄ aspo. C̄ir. Et acuto murice acut⁹ aut vocē tenuē et altā vocamus.

Acupediū. dicitur ille cui p̄ceptū est in currendo pedum acumen.

Aconitū pe. p̄. herba q̄ cerberi p̄p̄ma p̄sp̄sa venenū efficacissimū cōtrahit: quo tpe eū Hercules ab inferis traxit. Dicitur aconitū ατο ηνο ακονη: hoc ē a core. Iuxta Quid. dicentē. Dug q̄ nascunt dura vī uacia caute: Doro tales aconita vocat. Sūt q̄ ab acone portu deriuat heracleē lyco flumini opposito: q̄ p̄uentu maloꝝ graminū vsq̄ eo celebris fuit: vt noxig herbe illinc aconita noiaia sint. Alij q̄ iuxta null⁹ puluis interueniat: Nam κοπι. i. puluis: ακονη. i. sine puluere dicit. Nonnulli huius rōne attulerē: qm̄ eadē vis immozē esset huic q̄ corib⁹ ad ferri acie dēterēdas. Itamq̄ ad mota velocitas sētē. Pli. li. xvij. scribit aconitū dicit⁹: q̄ in nudis cauit⁹: q̄s aconas vocant nascat: vel qm̄ ακοπι. i. αμα est accelero: qm̄ moztē accelerat. Sūt qui putant eā herbā esse quā Hapellum vocāt vulgo: sed nō est.

Acquiesco. pp̄ie est accūbere. Sene. Nihilō miserius ero/ si lassa ceruix mea i manipulo ferri acquiescat. Et acquiescere est assentire alio q̄ dicit: vt est illud. Si te lactauerint peccatores. ne acquiescas eis.

Acredula pen. cor. putat Lusinia autis siue quā vulgo Rauatinum dicimus. Li. in Progne. Et matutinos exercet acredula cantus.

Acrimonia: asperitas ad varias refertur res. La. de rerul. Et si vlcus acrimoniā ei⁹ ferre nō poterit: farinā bozdeacea misceto. Col. li. r. Abstineat oib⁹ redolentib⁹ ḡculēris: vt sūt saliamēta/ r̄ coꝝ oia eliquamina.

Acte fectib' acrimonijs alij vel cepari. **Amb.** Et ille quidem si adeo infecte res cellule fuerint: q' maculas sola aqua no purget: addit mollicie olei: saporis etia acrimonia. Per translatione ponit p vehementia. **Cic.** lib. iiii. ad **Der.** **Dec** exomatio cu multu venustatis bzru grauitatis et acrimonie plurimu. **Acte** ponit p animi viuacitate: p acumie igenij: et mcl' seueritate.

Actis: Italic' fluuius est.

Actiu': abatis argiuoz regio filij et pater danes. **A** q' sit acritione' a. um. **Cir.** Quia d' vide acritiois da' nae fudasse colois: z p'onymicu' q' acritioe. p' donat.

Acroceraunim dices excellit inf' armemā z bybernia: sic dicit q' fulmib' sepe infestent: nā xepayoo' fulmen: xepoo' alt' q' mōtes ignitas hātes a fulmib' sūm' duo maria: egea. h. z Ioniu'. **Stadioz** triū et dimidiati: sub cui' radice in plano instat mēse lo iacet oppidū **Coinebus.** **Certer** ipe acrococinbi Tenentis sacra habet edicula. **Intra** dicit p'rentē fontē: haud affluētes: sed perspicuas aquas habentē.

Acrocomus pe. cor. latine longas comas habens.

Achrochordones: dicitur sunt nostratis sabs amplitudine: que pueros maxime infestāt: dicit: qm in imo angustie ita sunt vt pendere videantur.

Acraton: mel purū atq' inegruū: qd nullū d' tractū vitū.

Acratimon seu acratima: latine ientacula dicit: **actō** τὸν ἀκρατον οὐκ ἀσπρητικὴν τέρτι καὶ κροσέω: hoc est a vino et nō limphato: **Mā** in auroza meraci' us bibere et salubre putat: et vsu receptū est.

Acromatētia subitū inq'sitioe z indagatioe exq'sta: ab ἀκροσ' sūm'us: z μελέω. **maiso** i' h'eo inq'iro.

Acromata greci vocēs z auscultationes vocant. **Aristo** teles acromata notauit cōmētationes suas: quas di' scipulis tradebat: in quib' p'bia remotioz subitiozq' agitabat: huic disciplinā q' **Acromatice** dicit: ipsa d' bati i' lyco gymnasio maturo. **Lap.** accipere videt. p' ipis hoib' acromaton recitatib' / cū ait i' **Aler.** **Alerā** drū nanos z nanas z moxioes: / z vocales exoletos z oia acromata z p'atominos plo donasse. **Sist' Pli.** in epi. Interdū inq' audiebam acromata: interdū in eū d' illius sermōib' nox pucebat. **Alij** appellāt acromata festiuitas recitatioes ludicrasq' narratioes: qd si gnificat **Li.** p' signis: hic q' festiuitū acromata ne sine collaro de cōiunio discedere curant. **Et Suet.** d' **Aug.** scribit. **Acromata** / hoc est narratioes recitatioesq' ludicras z mimicas ab **Augu'to** interponi solere cōiunio ad cōiucioes oblectandos. **Sic** z **Amb.** li. **De** ra. intellexit eū inq'. **Oēs** seimicē diligat: oēs seimicē foueat: z quasi vniū corp' diuersa mēbra sustentēt: quos nō inortiferi canē acrumatū scemicoz: qui mentē emolliant ad amozes: sed cōcentus ecclesie.

Acta substantiuū nomē z grecū: vltimo despo accētū: si gnificat litrus. **Mā** **acti** h' litr' dicit: **acti** a i' o' lictozal. **Cir.** li. v. **Dr.** pcul i' sola secreta troadis acta. **Amb.** li. **De** ra. de cenis loquēs: q' nō in acta inq' nec i' litro rib': sed in atlāntici maris p'fundo ferunt videri.

Acta ab ago is. dicitur de reb' puatis minorib' famili' aribusq' q' in vrbē sunt: z in scrip'ta redigunt. **Iuue.** **Sient** ista palā cupiet et in acta referri. **In** quo sensu etiā actus dicitur. **Cic.** **Qd** si de mea vita atq' acti' bus huic cōiuitatioi mēdo. **Besta** dō q' sūt in admī nistratioe magistrat' in bello z i' reb' maiorib' z ad rēpu. principib': vt gesta **Legatis** / gesta **Pōpēij.** **Acta** diurna q' p' singulos dies sūt z scribunt: ea greco vocabulo **Epemeris** / latino **Diariū** dicitur. **Suet.** de **Cesa.** **In**to honore primus oim instituit: vt tā sena' tus q' populi diurna acta cōficerent. **Acta** dō eius q' rogatus in repub' statim sit cū imperio ac potestate

sunt. **Prileges.** **Cic.** **Quere** acta **Stacchi** leges sem poronie p'ferentur.

Actus a. um. ponit p cōpleto. **Cir.** lib. vi. **Dis** actis **mpere** exequit fcepta sibi yllg. **Pro** apullo. **Idē** lib. ii. **Sive** errore vigileu' tēpeltatib' acti. **Pro** inistro. **Idē** li. ii. **S** i virib' enis adact' **Trā** adigē coltas. **Pro** admoto. **Idē** li. ij. **Accelerāt** acta parit cōstude vol sci. **Pro** coacto territo: vt **Pro** digis acti cōstibus ossa piabit. **Alia** significata que in **Acto.**

Actus us. generali vocabulo dicit omne qd agit aut di cit. **Sal.** **Actu** tuerat vti cū castina i agz fessulanū cū exercitu venisset. **L.** **bestia** tri. ple. cōtione habita de acrob' **Liceronis** q'ret. i. d' his q' **Lic.** dixerat aut fe' cerat: vt in plebis odiū adduceret. **Interdū** act' dicit bistoria. **Die.** li. de vir' illul. **Euāgelij** sicut audierat sc'p'st' act' dō aploz sicut viderat ipe composuit. **In** eo em' ope act' iploz d' rucio' insignis explicant q' ma gis gestu corpis p'ficiunt. **Et** p'res comedie ac trage die dicunt act' a gestu' bistorionū q' ex boicipio actuo' si dicunt. **Et** act' dicit ip' actū in agro cētū viginti p' dū: q' i eo boues agerent: cū araret vno t'p'eu' iusto. **Tres** aut' repunt act' mimim' / q'drat' / et q'drat' dup plicat'. **Dimim'** q' ruzoz pedes bz latitudinis / d' g'na dinis pedes. **q'p.** qd spaciū i agro erat inf' vicino: q' drat' vndiq' centū viginti pedib' s' s' s' s' q'drat' dupli cat' iugerū p'lat: rursus act' vt **Hodet.** d' serui. rursi coz scribit: est vbi armēta trahere z vehiculū ducere licet. **Tertriquo** q's pedes vel eques cōmearē pōt.

Actū est: semp in malā parte accipit: vt **Actū** est de re pu. id est respū. epuncta / desperata / per dita est.

Actio cū ab ago nomē vdale similita significat: nam q'q' p'nciatione. **Li.** de opi. **Est** em' actio q' corpis q'd eloquētia: cū cōt'er et voce atq' motu. **Quid** autē sit. p'nciatione: idē li. j. ad **Der.** explicat. **Pronūciatio** est vocis / vultus / gest' / moderatio cū venustate: q'q' actio ponit p' ordie sc'ptas: q'q' p' bistoria. **Cū** **Die.** **Aliud** q'z volumē cōdidit egegrū: qd titulo ap'ficaz actionū p'notat: q'q' dicit defensio sine o'ro. p' cause defensioe: aut alieu' rei de q' agit. **Cic.** **D.** **Valerio.** **Actione** meā. **L.** **Cesar** p'mo suo cōsulatu l'ge i' agraria cōp'robauit. **Et** actio ius qd sibi debebat i iudicio p'sequēdū: vt li. j. ad **Der.** **Et** a causa cadit is q' agit: nō si habeat actionē. **Actionū** dō (sicut docet **Alpia.**) sūt duo genera. **In** rē q' dicit vindicator: z in p'sona q' cōdicio appellat. **In** rē actio ē p' quā rē nostrā que ab alio possidet p'ertim' / et semp aduersus eū est q' possidet. **In** p'sona actio est: aqua cū eo agim' q' obligat' est nobis ad faciendū aliqd' vel dādū. **Et** semp aduersus eundē locū habet. **Sunt** em' interdū actio p' b'ficiū ac cepti d'boz grata redditiōe. **Li.** **Plāco.** **Quāq'** gra riarū actionē a te nō desiderabā. **Interdū** p' admī nistratioe. **Acta.** li. de ira dei. **Dei** dō actio q' pōt eē nisi mūdi administratio: **Et** generaliter capit p' omi opatione atq' actu: vt apud **Li.** li. j. off. **Arrius** em' laus omnis in actione consistit.

Actoz q' aliqd' agit: **Qui** causa agit vt orator. **Qui** ge stū vultus z corpis agit: vt mim' z bistorio: z q' come dias z tragedias agit: vt **Comed'** z **Traged'**. **Pre** terea actoz dicit **Thilicus:** qui res nostras curat: que factorē solem' appellare: de quo **Col.**

Actoz ois pe. cor. nomē viri. **p'pū.** **Cir.** li. ij. **Actoz** ris arunci spoliū quassatq' tremementem.

Actuaris: ab acibus actozis. i. bistoriois dicit: z is si gnificat: q' acta actioesq' describit: vel ocit' h'lo: eaq' de sc'pta deinder recitat: qd significare videt **Senec.** his d'bis. **Vultū** vna vor factiois qdē bec q' alienis d' bis cōmōdat: et actuari vice fungit. **Actuaris** igit tāq' notarius est. **Sue.** in **Cesa.** **Quā** nō merito au gult' estimabat magz ab actuarijs excepta male sub seque'ribus d'ba dicitis q' ab illo edita. **Et** actuarius

est q̄ acta publica scribit. Itē q̄ apt' est ad vehendū. In accuarie naues parue dicte sunt celeres: q̄ cito agi possint. Sal. His accuarie naues circiter triginta decē onerarij erāt. Sicut accuar' dicit cuius act' est sicut fructuaris cuius fructus est.

Actualia nomina que ab actu descendunt: vt dux/rexi/curfor/nutrix.

Actualis scia q̄ p̄ostas res opationib' suis explicat cuius partes sunt tres: moralis/di/p̄latiua/z civilis. Actiuus ab actu etiā descendit: z significat eū q̄ in actibus p̄stertim in gestib' corporis abūdat z multū se exeret. Do. in Ter. Nec scena actiuosa est magis in gestu q̄ in oratione p̄stertita. Amb. li. her. Nāq̄ itaz artū alie se actiuose q̄ sūt i corporis motu aut sono vocē. Po. nif z actiuol' p̄ opolo q̄ ip̄ aliqd̄ facit. Se. Tracidos feruida natura animi facit. Est etiā actiuosus z p̄tinax.

Actiuosus factiuosus: q̄ vna qd̄ agat faciataz (ignis. Actiuus qui agit vt actiuū verbū opponit passiuo. Acto as: frequētati. ab ago nō est in vsu: pro eo vsurpa mus actio actitas.

Actio as: pe. cor. frequētatiū oriūdū nō oriū ab ago. Nam sicut nō est scripto a scribo: nec lectio a lego nec factio a facio: qz nō a supino primitiuoz formā tur: q̄ si formarent actio/ scripto/ lecto/ z factio dicere/ mus. Sed iccirco nō sic formant: q̄ male sonarēt et ambigua foret. Zgnur actio ab acto as frequētati/ uo. Scripto a scripto: lecto a lecto: z factio a facto formari censenda sunt. Et. ap̄te acitare dicitur in caulis. Pl. Dagis miraberis si fieris illū aliquā diu causas acitasse. Sue. in Balba. Dōdiceq̄ in di cēdo facultatis cās indultit' acitauit. Aug. li. ij. ciui. deit ad ludos trāsiuit. Quis igit' i agēda vita nō po tius lectada arberet' q̄ acitaret' ludis auctoitate di uina tilitur' q̄ ea q̄ scriptat' legib' hūano p̄lilio p̄. Actiuū pe. p. aduerbiū t̄pis ab actu. i. ce. (mulsitate deriuatū. Significat em̄ confectum sine dilatiōne. Terren. in phoz. Aggrederet actiuum.

Acreeon cū diphthongo Aritē filius a diana in ceruū conuersus z a suis canibus dilaceratus. Eius fabula diffusē ab Ouidio narratur.

Acreeus a um̄ dicit' pro Atheniensis. Nam attica regio apud p̄ricos dicta est nō solū Atrēbis idos ab Atrē de Trani regis filia: vt inq̄ Eustachius sed etiā acce: vt Pl. lib. iij. z Hel. restant: vel ab Acreeone vel ab acreeo rege idigena. Du' em̄ attica regiōē actē dictā Lycophron grecus poeta inuuit: apud quē Castor z Pollux αἰτωποσ λυκαί appellat' vel qz litorā lis fere tota sit exili z angulo qd̄a velut margine: vt aucto: est. Strab. Qñ Qui. i. met. Separat aonios accreus phocis ab oris. Vult em̄ parnasus mediū eē inter Boetia z atthenas. Attica etiā regiō q̄ndā Jo. nia ē vo cata a Ionio Appollinis z creuse Erichthēi filio: vel vt inq̄ Stra. ab Ione rursi filio.

Actius fuit Tragediarū scriptor: natus libertinis pa rentibus: z inter colonos p̄saurū deductus est: a q̄ z fundus Actianus iuxta p̄saurū dicitur in scribendis tragedijs sententiarū grauitate: verborum pondere. personarum auctoritate clarissimus.

Actiū epi. p̄m̄toziū. Vbi Aug. deuitis nauali p̄z lio Antonio z Cleopatra vrbem condidit z nicopo lina victoria noiauit. Vbi Acti' a um. z Actias' ca cū. Ter. Actiasq̄ Iliacis celebramus littoza ludis. Sappho ad phoanē. Cur nō actiacas miserā me mit Actia oz ludi q̄nquales actiacci apol' (tis ad ozas. lmi actio dicit: q̄ prius z a finitimis agebant: sed ab Augusto honorificentius celebrati fuerunt.

Acryologia latine impropria locutio. Nam ακρυολο γος impropria z a λειω logia locutio vt hūc ego si potui em̄ sperare doloz: qz sp̄are. p̄ timere di xit. Nā speram' bona: timem' aduerſa. Et acryolo

gia est dicitio minus cōueniēter elata: vel nō p̄p̄is di ctiōib' obſcurata ſinia: vt Accede ad ignē hūc iā cale ſces pl' ſar. Vbi em̄ null' significat ignis: ſz meretric

A ante D

Ad p̄positio est q̄ tā in cōpōſitiōē q̄ in appōſitiōē in ueniē. Et p̄ter q̄ p̄mitatē ſignificat. Curtius. Erat ad ripam fluminis ingēs arbor. Lice. Decem filcos ad Senatozē quendā relictos. Col. lib. j. Quicquid appōſueris ſiſſum erit rimofumq̄. i. iuxta poſueris. Habet q̄ vim ſilitudis: vt ad vnguē: adq̄. Hs vim intēdēdi: vt ad modū. i. valde. Adedo i totū edo. De notat motū ad boiem. Ter. in phoz. Sed qd̄ ceſſas hominē adire: Interdū motū ad rē. Vir. Meccū il lis labra admouit. Interdum ad locuz Salu. in Aug. Pleraq̄ loca hoſtilit' cū eq̄tatu accedit: Vbi ſcēdū q̄ licz ad p̄mitatē ſignificat: ſepentiero ſi etiā locū app̄dicit ſic hic. Et Li. Tyroni. Ego ad vrbē acceſſi: Importat q̄nq̄ cōtrarietate: vt Ad illū mihi pugna eſt. i. extra illū. Li. Me ad ea meditare impatū te offē dā. Qñq̄ cōpationē: vt Ceſar. Nihil ad eq̄tātū tuū id eſt in cōparatiōē. Qñq̄ additiōē: vt ad hec mala. Qñq̄ ad cām: vt Ad qd̄ h' feciſti Capis p̄ ceteris: vt Ad duo milia boim oceſa ſūt. Pro ſup. Ter. i. And. Tū ſi q̄s magiſtrū cepit ad eā rē ip̄obū ip̄m: animū egrotū ad deteriozē p̄tē p̄terūq̄ applicat Do. ad eā rē ſup eā rē: hoc ē ſup amozē: Vturpat' p̄ ante. Cur. Cū crātē ad limia tēplī. Itē. p̄ poſt: vt Ad hec. i. poſt hec Signat z t̄p̄alitate z h' duob' modis. Quo cū t̄pis cōditiōē vel neceſſitate vel oportunitate importat. Quinti. Fingere nimirū ad tēpus videt' z rē nimirū manifeſtā ip̄rudētē cōp̄obare. Altero cū ſignificat t̄pis ſpaciū: vt denoter vīq̄ ad z icludat t̄pis cui adū giſ: vt ſilebo ad ſnū: latebo ad tēp'. Var. Qui cū ad t̄pis laticat' tādē ſub ſpōda iacēs inuēt' eſt. Li. pro Eccl. Cū amicis ad diē venit in caſtellū: qd̄ ſignificat diē p̄ſtituto. Aliq̄n t̄m̄ ponit' ad: z vīq̄. Sal. i. iug. I lig z vīq̄ ad noſtrā memoriā romanū ſic laborauerē cōp̄ehēdit z nūmex cui iungit. Lii. lib. iij. Conſul romanus in algido conſecutus ad vnum omnes oc cidit. Plau. in epi. Quanti enim p̄ter minimo ad quadraginta fortalle eam poſſe emi minimo minas Inuenit q̄nq̄ ad abſolute poſtū: vt ap̄ Ter. i. adel. Vbi ad diang veneris: ſubintelligit' tēplū ſed attice. Hor. in Serm. Cētū erat ad Veſte. Ceterū notādū q̄ ad in cōpōſitiōē cū iungit dicitioib' incipit' a c. f. g. l. n. p. r. s. t. mutat. d. in ſras ſequentes: vt ac curro: aſſero: aggrego: alligo: annunero: appono: ar rogo: aſſiſto: attribuo. Excipiunt agnoſco: in quo. d. abijciſ euphoniē cā. Apio ſilr: adliuz vbi d. remanet: ſē ſuo dicit' loco. Sz ſi cōponat' cū a. b. d. e. h. i. o. u. ſemp d. integra manet: vt adamo/ adbibō/ adbreuior/ adduco/ adeo/ adhibeo/ adimpleo/ adoleo/ aduoco. Si ſo cum q. d. mutatur in c. vt acquirō.

Adam hebraica lingua: ſicut lib. j. Joſephus ſcribit idē eū qd̄ rubius: quoniā conſperſa rubra terra factus eſt. Talis em̄ eſt virgo tellus z vera.

Adaperio is: pe. correpta a: quo adapertile. Quere in dictione aperio.

Adamasto: nomē gigantis ſtatuorū: z mēbratura ſima ni cōſpiciēdi apud Claudia. Damasto: dicitur in gi gantomabia Senuſq̄ Damasto: Ad depellendos iaculū dū quereeret hoſtes. De hoc Sidonius por p̄hyrion Pangea rapit r̄hodo p̄p̄q̄ adamasto.

Adamas pe. cor. Lapis quē indomitū poſſum' appel lare: cōponit' em̄ ex a puatiua p̄tacula z λαιμα δω damazo domo: eo q̄ nulli cedat materie nec ferro qui dē. Nā z ſi ponat' ſup icudē z graui icu feriat: ante incus z malle' vuln' accipiūt q̄ adamas p̄terat' Cū q̄ ignis oia domet z oia metalla ſumat reddit ada

